

очередь должны основываться на гендерном сознании людей, которое является одной из форм общественного сознания.

Структура «ООН-женщины» работает на Украине с 1999 года. На Саммите тысячелетия в Нью-Йорке 2000 года Украина присоединилась к 189 странам мира, подписавшим Декларацию тысячелетия ООН. Согласно этой декларации, каждая страна обязуется обеспечить гендерное равенство.

В настоящее время правовая система Украины содержит немало юридических механизмов, направленных на защиту прав и свобод женщин от всех форм дискриминации. Государственные программы, утверждаемые Президентом Украины и Кабинетом Министров: «Долгосрочная программа улучшения положения женщин», «Программа предотвращения торговли женщинами и детьми», «Национальный план действий по улучшению положения женщин». Однако остаются серьезные проблемы с их практическим воплощением.

Для расширения прав и возможностей женщин в международно-правовых нормах следует предусмотреть полное осуществление всех прав человека и основных свобод всех женщин. Значимой задачей является принятие целевых программ, ориентированных на профессиональную переподготовку женщин. Сегодня осуществляются действенные меры в области ликвидации нищеты. Интересы женщин в этом отношении являются приоритетными. Для обеспечения трудовой квалификации создаются необходимые условия для получения женщинами профессионального образования. Важно, чтобы эти скромные тенденции укреплялись, утверждались в повседневной жизни, а не просто декларировались.

Годзь Н. Б.,
НТУ «ХПИ»

СТЕРЕОТИПИ В МЕЖАХ ДОСЛІДІВ ЕКОЛОГІЧНОЇ ФУТУРОЛОГІЇ ТА ЇХ ЗВ'ЯЗОК З «ПОСТДОРОБЛЮЮЧИМ МИСЛЕННЯМ»

ТА «ВІРТУАЛЬНОЮ ПАМ'ЯТТЮ НЕІСНУЮЧОГО ПРОСТОРУ»

Фізично, ментально й соціально ми існуємо у певних видимих та невидимих, віртуальних просторах, просторах, які пов'язані з реально існуючими екологічно обумовленими площинами (нішами), як у природному, так й у соціально детермінованому розумінні. Під час існування ми вимушено або усвідомлено взаємодіємо з природою та соціумом, використовуємо механізми стереотипізації, або діємо відповідно за ними (культурні стереотипи, гендерні стереотипи) [1, с. 15-165]. Позитивом, як це не дивно, на нашу думку, є загальне домінування у науковій думці концепції реального розуміння людини та її місця, та більш обгрунтоване ставлення до розуміння ролі природного, екологічного оточення людини та техносвіту, нею створеного. Важливо враховувати розгалуження екології на окремі напрями, які мають власну специфіку [2, с. 174-180]. Займаючись питанням

екологічної футурології, ми тим чи іншим чином у наукових розмислах звертаємося до питань гендерної тематики [3, 4]. Таким чином, ми виходимо на питання екологічного простору, особливо здорового простору людини. У зв'язку з чим виникає необхідність використовувати поняття, які ми пропонуємо – а саме «постдоброблюючого мислення» та «віртуальної пам'яті неіснуючого простору», бо швидке входження нових технологій у нових поколінь знищує цілі пласти колективної практичної пам'яті, а саме дій, стереотипів, які пов'язані з використанням у суспільстві інших технологій, або взагалі, життя. За межами використання технологій феномен «Бліп»-культури дуже негативно діє на сучасне суспільство. Попередні покоління мали більш цікавий досвід існування у природо-техногенному середовищі, ніж сучасне покоління. Отже, саме у нього є «віртуальна пам'ять неіснуючого простору», якого вже нема. Вважаємо також, що ті, хто працюють над винаходами, також мають прояв цього феномену, але так би мовити, скерованого у майбутнє. А саме: до можливого майбутнього. Саме тут стереотипи образу можуть віддзеркалювати семантико-когнітивні асоціації, діяти на механізми впізнавання та співвідношення.

«Постдоброблююче мислення» також є прив'язаним до «віртуальної пам'яті неіснуючого простору», бо в історичних проєкціях природних екологічних ніш воно може активно функціонувало, відновлюючи ті сфери духовної та матеріальної реальності, які наразі або вже зникли чи трансформувалися, або існують з втратами; чи ще не створені або не матеріалізовані в об'єктах, механізмах й т.п. Трансформації та зміни відбуваються навколо нас й у середині нас, але перед нами залишається задача не тільки зафіксувати у пам'яті зміни та образи попереднього, але й питання збереження поліваріантності моделей того, що існує в природі, в соціумі. Думається, все це можливо відтворювати за рахунок артикуляції подій та сенсів, а також завдяки реальному моделюванню цієї ланки віртуальної дійсності. Постійна проблема «не забути» й не «втратити» змушує нас вирішувати ці питання.

Література

1. Годзь Н. Б. Культурні стереотипи в українській народній казці: текст. дис. канд. філос. наук : 09.00.04 філософська антропологія, філософія культури / Н. Б. Годзь. – Харків : Харківський Національний університет ім. В. Н. Каразіна. – 2003. – 199 с.
2. Карпенко К. І. Природа і жінка: перспективи екофемінізму в Україні. Монографія / К. І. Карпенко. – Харків : Крук, 2005. – 320 с.
3. Маркович Д.-Ж. Социальная экология / Д.-Ж. Маркович // Пер. с сербскохорватского О. И. Долгой. – Москва : Просвещение. – 1991, 172 с.
4. Экология человека: учебное пособие / В. В. Хаскин, Т. А. Акимова, Т. А. Трифонова. – Москва : ЗАО Издательство «Экономика», 2008. – 367 с.